

ВЪРХОВЕН СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Годишен отчетен съдебен съвет	Дата
11-08-1976	19-11-201

Зр ВАС
19.11.14
[Signature]

*М. Златичков
за комис. за
на комис. за
соклад в КТД
до М. Ангел
[Signature]*

До Върховния административен съд
чрез Висшия съдебен съвет

*С. Хоргошова
за комис. за
и комис. за
19.11.14
[Signature]*

ЖАЛБА

От Анна Владимирова Ненова – Вълканова, с адрес гр. [unclear]

СРЕЩУ

Решение по т. 5.1 по Протокол № 51 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 12.11.2014г., съгласно което е прието предложението на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи за провеждане на класиране, съобразено с критериите по реда на чл. 237 от ЗСВ, към 12.11.2013г. – датата на обнародване на решението в Държавен вестник, с което ВСС е обявил конкурса за повишаване и преместване в длъжност съдия в Окръжен съд – гражданска колегия (обявения конкурс с решение на ВСС по Протокол № 42/31.10.2013г. на Висшия съдебен съвет), Решения по т. 91.10 и т. 91.11 по Протокол № 52 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 13.11.2014г. за повишаване в длъжност „съдия” в Софийски градски съд – гражданска колегия на Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова, както и Решение по т. 91.13 от същия протокол от 13.11.2014г. за неповишаване в длъжност „съдия” в Софийски градски съд – гражданска колегия на Анна Владимирова Ненова – Вълканова, поради попълване на местата, обявени на интернет страницата на ВСС съответно на 14.11.2014г. и 17.11.2014г.

Уважаеми върховни съдии,

В срок оспорвам посочените решения на Висшия съдебен съвет,

които са взети при нарушение на административнопроизводствените правила, противоречат на материалноправните разпоредби на ЗСВ, както и не съответстват на целта на ЗСВ – отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Като съдия в Софийския районен съд бях участник в обявения конкурс с решение на ВСС по Протокол № 42/31.10.2013г. на Съвета - за повишаване и преместване в длъжност съдия в Окръжен съд – гражданска колегия, за Софийски градски съд, при 8 обявени свободни длъжности за този съд.

Конкурсът беше проведен и съгласно изготвеното от изпитната комисия класиране от 27.06.2014г., обявено в интернет страницата на ВСС на същия ден и непроменяно от комисията, съм получила обща оценка за притежаваните от мен професионални качества 6.00. Такава оценка са получили още 10 участника в конкурса за Софийски градски съд – Хрипсима Киркор Мъгърдичан, Иванка Колева Иванова, Калоян Христов Топалов, Мирослава Николаева Кацарска – Пантева, Виолета Иванова Нешкова, Десислава Любомирова Попколева, Станимира Стефанова Иванова, Петър Любомиров Сантиров, Татяна Костадинова Костадинова и Владимир Григоров Вълков.

Изпитната комисия е приложила и допълнителните критерии по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ, съгласно Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи (приети с Решение на ВСС по Протокол № 9 от 07.03.2013г.), при което при получен от мен ранг „съдия в АС”, съгласно протоколно решение на ВСС от 25.06.2014г. за повишаване в ранг, съм класирана на пето място, при съобразяване и на продължителността на прослуженото време на същата длъжност (съдия в Софийския районен съд).

Всички посочени по-горе сме били съдии от Софийския районен съд и там сме заемали длъжността съдия в районен съд при определяне на прослуженото време на заеманата до момента длъжност. Всички, освен Владимир Григоров Вълков, са имали поне ранг „съдия в АС”, като са били повишени на място за този ранг преди мен и преди датата на обнародване на решението за конкурса на 12.11.2013г.

Междувременно Мирослава Николаева Кацарска – Пантева е изразила желание да бъде гласувана от ВСС за повишаване в длъжност като съдия за Окръжен съд – търговска колегия, тъй като в конкурса за тази колегия също е била класирана (на първо място). Тя е била повишена от ВСС и е встъпила в длъжност като съдия в Търговското отделение на Софийски градски съд.

На свое заседание на 12.11.2014г. ВСС е взел решение да приеме предложението на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи за „провеждане на класиране”, съобразено с

критериите по реда на чл. 237 от ЗСВ, към 12.11.2013г. – датата на обнародване на решението в Държавен вестник, с което ВСС е обявил конкурса за повишаване и преместване в длъжност съдия в Окръжен съд – гражданска колегия (т. 5.1 по Протокол № 51 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 12.11.2014г.). Резултатът от това решение е, че от четвърто място по класирането за свободните длъжности в Софийски градски съд, изготвено от изпитната комисия, след встъпването в длъжност на Мирослава Николаева Кацарска – Пантева, аз вече съм поставена на десето място, тъй като към 12.11.2013г. съм имала ранг „съдия в ОС” и по-малка продължителност на прослуженото време от Владимир Григоров Вълков.

Взетото решение по т. 5.1 по протокола на ВСС от 12.11.2014г. е незаконосъобразно.

ЗСВ не предвижда възможност ВСС да променя класирането на кандидатите, извършено от конкурсната комисия. В закона ясно е разписано, че конкурсът за повишаване в длъжност на съдии, както и останалите вътрешни конкурси, се провежда чрез събеседване от определена от ВСС конкурсна комисия (чл. 189, ал. 4 и чл. 192, ал. 1 от ЗСВ). Тази комисия провежда конкурса и той завършва с изготвения от конкурсната комисия протокол за класиране на кандидатите (чл. 192, ал. 2).

Следват действия от страна на ВСС по преместване/повишаване на класираните кандидати в длъжност. Комисията по професионална етика дава становище за нравствените качества на кандидатите (чл. 192, ал. 4 от ЗСВ), а Комисията по предложенията и атестирането, съгласно общото си правомощие по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, внася във ВСС мотивирано предложение за повишаване/преместване на кандидатите, класирани на първо място за длъжността в съответните органи на съдебната власт (чл. 193, ал. 2 от ЗСВ). При гласуването, по реда на класирането до попълване на местата (чл. 193, ал. 3 от ЗСВ), направено от изпитната комисия класиране не може да се променя, а ВСС единствено може да откаже назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията по чл. 162 и чл. 164 от ЗСВ. В този случай се назначава следващият класиран кандидат, който отговоря на изискванията (чл. 193, ал. 5 от ЗСВ).

Или не е имало никакво законово основание самият ВСС да пренарежда класиране на участниците от конкурса за съдии окръжен съд – гражданска колегия в Софийски градски съд, както и Комисията по предложенията и атестирането да прави предложения по ред, различен от реда на класирането, определен от изпитната комисия.

Друго не следва и от разпоредбите на Правилата за провеждане на конкурси, създадени от самия ВСС, макар точно в тези Правила, а не в ЗСВ, да се предвижда прилагането на допълнителни критерии по чл. 237,

ал. 1 от ЗСВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от Правилата, когато няколко кандидати за една длъжност имат еднаква обща оценка от конкурса, се вземат предвид критериите по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ. От никоя разпоредба в правилата не може да се извлече правило, че ВСС прилага при класирането допълнителните критерии по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ, съответно, че може да променя класирането (да „провежда класиране“), ако счете, че тези критерии са били приложени неправилно от изпитната комисия. Напротив, следва че критериите по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ се прилагат и се преценяват самостоятелно от изпитната комисия, която провежда конкурса, тъй като са относими към конкурса и класирането. Преценката на ВСС за спазване на допълнителните критерии би могла да бъде евентуално при гласуването.

От някои от правилата не следва още, че рангът или който и да е друг вторичен критерий по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ, следва да се съобразява към момента на обнародване на решението на ВСС за обявяване на конкурса за повишаване в длъжност и решението по т. 5.1 по протокола на ВСС от 12.11.2014г. противоречи и на самите създадени от ВСС правила относно приложението на допълнителните критерии по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ. Няма посочване в правилата на такова обстоятелство, нито може да се изведе при логическо и систематичното им тълкуване. Точно обратното следва от значението на предвидените като допълнително приложими критерии по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ - критериите се прилагат и се преценяват като относими към класирането – крайния акт на конкурса. Единственото условие (обстоятелство), което и ЗСВ, и Правилата за конкурсите предвижда като относимо преди провеждането на конкурса (датата на обнародването му) е стажът по чл. 164 от ЗСВ на кандидатите (чл. 191, ал. 1 от ЗСВ).

Същото е по отношение на оценката от периодичните атестирания. Нито има основание да се приеме, нито ВСС приема, че при определяне на комплексната оценка при периодичното атестиране се вземат като релевантни периодите до обнародването на решението за конкурса, съответно приетите до тогава комплексни оценки. Самият ВСС обяви и обнародва решението си за конкурса на 12.11.2013г., и при незапочнали и неприключили процедури за провеждане на периодични атестирания (включително моята), всички участници в конкурса трябваше да чакаме 7 месеца, за да се проведе конкурса и дори кандидатите при явяването на събеседване от 16.06.2014г. нататък се пренареждаха от изпитната комисия заради неприключили процедури по периодични атестации. ВСС изчака завършването на всички атестации на участниците в конкурса, започнали или неприключили и след 12.11.2013г. и съобрази резултатите от тях. Те не са ли и за периоди след 12.11.2013г? Не касаят ли настъпили след 12.11.2013г. обстоятелства? Съобрази ги, тъй като са от значение за

формирането на общата оценка за професионалните качества на кандидатите – най-важната част от конкурса, а не зачита възможни промени във въведените допълнителни критерии, защото трябвало да се съобразяват обстоятелствата по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ към 12.11.2013г.

Точно това се е случило и с периодичните атестирания на Хрипсима Киркор Мъгърдичан и Десислава Любомирова Попколева. Те са поискали да бъдат атестирани на основание чл. 196, т. 2 от ЗСВ, съответно със заявления вх. № 11-07-157/18.11.2013г. и вх. № 11-07-1758/18.11.2013г. (така протокол от заседание на Комисията по предложенията и атестирането от 11.03.2014г.). Имали са предходни периодични атестации с комплексна оценка „добра“ за период на атестиране до юни 2010г. По исканията им от 18.11.2013г. и откритата процедура за атестация периодът на атестиране е бил 26.11.2009г. – 26.11.2013г. Т.е. имало е и период след обнародване на решението на конкурса. ВСС е приел много добрата им комплексна оценка по Протокол № 13 от заседание на ВСС, проведено на 20.03.2014г.

Не излагам съображения доколко е можело да се атестират периодично двете в период 26.11.2009г. – 26.11.2013г., тъй като има съвпадане на периода с предишните им периодични атестирания, както и изобщо били ли са налице обстоятелства по чл. 196 от ЗСВ (в редакцията в сила от 04.01.2011г.) и § 129, ал. 1, 2 и 3 от ЗСВ за атестиранията към 18.11.2013г., тъй като не обжалвам повишаването им в длъжност – смятам това като краен резултат за законосъобразно и справедливо (в крайна сметка новата им комплексна оценка не е обжалвана, както и събеседването се проведе и класацията се извърши едва след 16.06.2014г. – след период, за който те е трябвало да имат нова атестация). Факт е обаче, че точно при новото периодично атестиране двете вече са получили комплексна оценка „много добра“ и на тази база е била приравнената оценка им при класирането.

Или ВСС съобразява обстоятелства по отношение на Хрипсима Киркор Мъгърдичан и Десислава Любомирова Попколева, настъпили и след 12.11.2013г., относими към самата им формирана обща оценка при конкурса, а не съобразява допълнителния критерий ранг по отношение на мен. Аз също съм поискала ранг след 12.11.2013г. (направено е и предложение от административния ръководител на Софийския районен съд) и до конкурса съм повишена на място в ранг, като е възприето, че са били налице основанията по чл. 234 от ЗСВ за това.

Въз основа на незаконосъобразното решение по т. 5.1 по Протокол № 51 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 12.11.2014г., незаконосъобразно е било предложено от Комисията по предложенията и атестирането и извършено от ВСС и гласуването на 13.11.2014г. по реда след Хрипсима Киркор Мъгърдичан, Иванка Колева Иванова и Калоян Христов Топалов (чиято поредност по класирането, извършено от

изпитната комисия, също е била променена) - за Виолета Иванова Нешкова, Десислава Любомирова Попколева, Станимира Стефанова Иванова, Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова, по посочения ред, а аз - (след Владимир Григоров Вълков) не съм повишена в длъжност единствено поради констатацията, че били попълнени местата (за никой от нас не е възприемано, че не отговаряме на изискванията по чл. 162 и чл. 164 от ЗСВ, съгласно чл. 193, ал. 5 от ЗСВ).

По отношение на притежавания от мен към 12.11.2013г. ранг „съдия в ОС” безспорно е по-нисък от притежаваните от Станимира Стефанова Иванова, Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова рангове. Това е обаче ранг, който съм получила при условията на чл. 142 от ЗСВ (обн. ДВ, бр. 59 от 1994г., отм. с § 1 от ПЗР на ЗСВ, ДВ, бр. 64 от 07.08.2007г.), съгласно Решение на ВСС по Протокол № 17/01.06.2005г., като тази разпоредба по същество е идентична с разпоредбата на чл. 234 от новия ЗСВ и предпоставя повишаването на място в ранг и заплатата при доказана висока квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения и прослужени на съответната или приравнена длъжност най-малко три години. Т.е. като съдия в Софийския районен съд съм получила ранга като възходящ, за разлика от ранга „съдия в ОС”, който и Станимира Стефанова Иванова, встъпила в длъжност като съдия в Софийския районен съд на 25.04.2005г., и Петър Любомиров Сантиров, встъпил в длъжност като съдия в Софийския районен съд на 19.03.2007г., и Татяна Костадинова Костадинова, встъпила в длъжност като съдия в същия съд на 01.07.2007г., са придобили по право, след влизането в сила на новия ЗСВ (чл. 233, ал. 2), в сила от 11.08.2007г.

При условията на новия ЗСВ Станимира Стефанова Иванова, Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова са били повишени на място в ранг еднократно - „съдия в АС”. Т.е. и при тях, и при мен има придобиване на по един възходящ ранг. Тълкувани в контекста на чл. 42, ал. 1 от Правилата на ВСС за конкурсите, притежаваните рангове по чл. 233, ал. 1 от ЗСВ са от значение, тъй като по-високия ранг сочи на повече периоди на прослужено време с доказано висока квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения от съдията. От 2008г. за мен са минали 3 години прослужени на длъжността съдия в районен съд, достатъчни за придобиването на следващ ранг, като едно от условията за повишаване на място, и към момента на извършеното от изпитната комисия класиране съм го придобила („съдия в АС”), т.е. потвърдено е че са били налице предпоставките за придобиване и на втори възходящ за мен ранг. И към настоящият момент никой от последните трима повишени по решенията на ВСС от 13.11.2014г. не може да поиска втори възходящ ранг, най-малко поради липсата на 3 години от получаването на първия им възходящ ранг, тъй като повишението е било съгласно решения на ВСС от 12.01.2012г. При това положение как мога да приема, че неповишаването

ми в длъжност поради липса на ранг е разумно, добросъвестно и справедливо действие на административен орган по чл. 6, ал. 1 от АПК, какъвто е ВСС.

Във връзка със спорния ранг мога да ви уверя, че и към 12.11.2013г. съм имала волята да поискам и придобия възходящ ранг „съдия в АС”. Не само заради възможно участие в конкурс (по правилата от 07.03.2013г. на ВСС рангът е от значение за повишаването в длъжност), макар изобщо не съм очаквала, че точно рангът ще се окаже толкова решаващ, но и заради по-високото възнаграждение и старшинство (от юли 2013г. съм командирована в Софийски градски съд във въззивен граждански състав).

Условие за придобиване на ранг обаче, освен другото, е съдията да има положителна оценка от атестирането „много добра”. Към 12.11.2013г. по отношение на мен не е имало никаква проведена атестация. Процедура по периодично атестиране започна в края на март 2013г. (21.03.2013г.) по искане на административния ръководител на Софийския районен съд, по реда на чл. 196, т. 2 от ЗСВ, и към 12.11.2013г. от извършеното атестиране нямаше резултат. Комисията по предложенията и атестирането е приела оценката на помощната атестационна комисия на заседание на 10.12.2013г. (решение по протокол № 65 от 10.12.2013г., т. С-2) и на 07.01.2014г. ми се връчи единния атестационен формуляр за възражения, от който вече стана ясно, че оценката ми от периодичното атестиране ще бъде „много добра”, при което още същия ден съм поискала ранг (в последствие предложението е било направено от административния ръководител, който е направил такава преценка). ВСС е приел, на основание чл. 206, вр. чл. 205, ал. 3 от ЗСВ комплексната ми оценка от атестацията „много добра”, 95 точки, на 10.04.2014г.

Не съм искала ранг преди март 2013г., тъй като за периодите от 07.08.2006г. до 02.02.2007г. и от месец март 2009г. до октомври 2010г. ползвах отпуски за бременност, раждане и отглеждане на малко дете, както и редовен платен годишен отпуск. След ползваните отпуски се върнах на работа през октомври 2010г. Не е имало пречка и след 01.06.2008г., когато са изминали 3 години от получаването на предходен ранг, да поискам следващ ранг, но смятах и смятам че рангът следва да се получи при реално изпълнявани служебни задължения, а не за ползвани отпуски, независимо от основанието. В крайна сметка през март 2013г. се откри процедура по атестиране по искане председателя на Софийския районен съд и трябваше да изчакам приключването ѝ, когато и да поискам ранг.

При положение, че рангът е направен релевантен за конкурса ни по правила от ВСС от 07.03.2013г., предпоставка да поискам ранг е действие от страна на самия ВСС – проведена атестация (чл. 30, ал. 1, т. 10, чл. 39 и сл. и чл. 196 и сл. от ЗСВ), който при открита процедура по периодично атестиране през март 2013 до 12.11.2013г. не се е произнесъл, след връчването на формуляра по атестацията ми незабавно съм поискала ранг,

като след това все пак ранг „съдия в АС” ми е даден и то към момента на класацията на текущия междуременно конкурс за повишаване в длъжност, считам, че трябва да ми се зачита възходящ ранг „съдия в АС” в конкурса и това съответства на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК.

Отделно, че цялата ми атестация беше забавена поради това, че помощната атестационна комисия (ПАК) не е попълнила първоначално правилен формуляр и ѝ е бил върнат (вече има три пъти смяна на формуляри при периодичните атестирания), след което е попълнила правилния формуляр, но при изцяло грешни констатации относно броя на постановените, потвърдени и отменени актове, като грешката не беше забелязана и от Комисията по предложенията и атестирането и трябваше да подавам и възражение, при което периодът на периодичното ми атестиране беше над година, а повишаването ми в ранг – повече от пет месеца след подаване на молбата ми от 07.01.2014г.

Всички тези обстоятелства вероятно са от значение за преценката на административния орган при вземането на оспорваните от мен решения, но не съм имала възможност да изложа възраженията си, за да бъдат преценени всички факти и доводи от значение за случая (чл. 7, ал. 2, чл. 34 и чл. 35 от АПК).

Класирането на конкурсната комисия, обявено в интернет страницата на ВСС, съгласно изискването на ЗСВ и правилата, стоя четири месеца и половина на сайта на ВСС и още си стои на страницата. Не ми е известно да е имало подадени възражения от някого (включително какъв ранг е посочено, че имам по протокола за класиране), но точно на тази възможност сочи оповестяването публично на резултатите от конкурса (чл.192, ал. 5 от ЗСВ и Правилата за конкурсите). Тази класация, освен другото, беше един от мотивите да не се явя на конкурса за повишаване в длъжност в търговска колегия в Софийски градски съд. Решението за променената класация от ВСС, което оспорвам, е било взето около 17.45 часа на 12.11.2014г, без изобщо да е обявявано в страницата на ВСС в интернет, и на следващия ден се е провело гласуването по променената класация.

На последно място оспорвам решението за пренареждане на класирането, както и за неповишаването ми в длъжност и защото намирам, че прилагането на допълни критерии при конкурса за повишение по Правилата за конкурсите на ВСС е пряко нарушение на разпоредбите на ЗСВ, което моля да съобразите по реда на чл. 5, ал. 1 от АПК. Висшият съдебен съвет, като орган с административни функции (административен орган на съдебната власт), може да издава подзаконовни нормативни актове (включително Правилата за конкурсите като част от дейността си, съгласно чл. 30, ал. 4 и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ЗСВ) и това беше потвърдено от Конституционния съд с Решение № 9 от 03.07.2014г. по к.д. № 3/2014г. относно подзаконовата нормотворческа компетентност на ВСС, но въз

основа и в рамките на закона.

Нуждата от прилагане на допълнителните критерии по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ произтича от самите правила на ВСС и няма нищо общо със закона. Тази нужда идва от това, че правилата за конкурсите предвиждат изпитната комисия (комисии) да поставя оценка на кандидатите веднага („незабавно“), „незабавно“ да се предава протоколите, конкурсите са централизирани и конкурсната комисия не съобразява броя на местата, както и не прави пряко съпоставяне на кандидатите при събеседването. Така при конкурси с повече участници неминуемо би имало съвпадащи оценки.

Или в резултат на създадената от него подробна уредба на правилата за конкурсите ВСС сам си създава нуждата от допълнителни критерии при класирането на кандидатите и сам си ги въвежда (създава) – като препраща, при равенство в оценките, към разпоредбата чл. 237, ал. 1 от ЗСВ относно старшинството. С това обаче нарушава изискването конкурсът да е чрез събеседване, да се провежда от конкурсна комисия и тя да класира кандидатите въз основа на резултати от събеседването (оценка на професионалните качества на кандидата и резултатите от периодичните атестирания). В случая е без значение доколко препращането точно към критериите по чл. 237, ал. 1 от ЗСВ е целесъобразно. Въпросът е, че при прилагането на тези критерии се стига до противоречие със закона. В ЗСВ няма предвидени допълнителни критерии и това не е случайно - при самата правна уредба не обосновава такава нужда - ясно е разписано как се провежда конкурса – чрез събеседване, от изпитната комисия, която оценява и класира кандидатите съответно на местата, а ВСС провежда гласуване по реда на класирането до изчерпване на местата, като прави самостоятелните си преценки за обстоятелствата по чл. 162 и чл. 164 от ЗСВ (чл. 193, ал. 5 от ЗСВ).

Това противоречие със ЗСВ не е съобразено от ВСС при постановяване на оспорваните решения, а се прилагат допълнителните критерии на общо основание. В крайна сметка аз не съм повишена в длъжност не защото имам по-ниска обща оценка за притежавани професионални качества (на практика всички 11 по класацията на конкурсната комисия от 27.06.2014г. сме били оценени по еднакъв възможно най-висок начин при проведеното събеседване и имаме много добри атестации), а защото се прилага критерия ранг и защото според релевантния единствено за ВСС момент за преценка на ранга имам по-нисък възходящ ранг от останалите повишени в длъжност, заели свободните места. Такъв извод, обосновавал неповишаването ми в длъжност обаче, противоречи на закона (ЗСВ).

Ако възприемете обстоятелства по чл. 5, ал. 1 от АПК, така както съм ги изложила по-горе, то решенията по т. 91.10 и т. 91.11 по Протокол № 52 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 13.11.2014г. за

повишаване в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд – гражданска колегия на Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова се явяват законосъобразни като краен резултат и не ги оспорвам, тъй като и двамата имат обща оценка от събеседването и въз основа на атестациите им 6.00.

Позовавам се и на даденото в Решение № 6256 от 04.05.2012г. по адм. дело № 2870/2012г. на състав на ВАС, Седмо отделение, както и в Решение № 11075 от 21.08.2012г. по адм. дело № 3005/2012г. на състав на ВАС, Седмо отделение, тълкуване относно разпоредбите на чл. 6, ал. 1, чл. 8, ал. 2 от АПК, необходимостта от еднакво третиране в сходни случаи и въвеждането на допълнителни критерии с подзаконов нормативен акт, при първична правна уредба със закон. Решенията са били постановени при оспорвания на решения на ВСС за неповишаване в длъжност на съдии, участвали в конкурс за повишаване в длъжност и преместване за Софийски градски съд, обявен в ДВ, бр. 54/15.07.2011г.

По изложеното намирам, че оспорваните решения на ВСС противоречат на закона по критерии административнопроизводствени правила, материални разпоредби и цел на ЗСВ (чл. 146 от АПК). Те противоречат и на собствените правила на ВСС относно конкурсите.

Моля да отмените оспорваните от мен решения, като върнете преписката на ВСС за ново и законосъобразно произнасяне.

ПРИЛОЖЕНИЯ: документ за платена държавна такса, препис от жалбата и приложенията за другата страна, както и писмени доказателства – резултати от класиране, обявени на страницата на ВСС в интернет на 27.06.2014г., единен формуляр за атестиране относно Анна Владимирова Ненова – Вълканова, възражение изх. № 46 от 08.01.2014г., и допълнение от 18.03.2014г., извлечение от Протокол № 20 от заседание на КПА от 01.04.2014г., извлечение от Протокол № 16 от заседание на ВСС от 10.04.2014г., извлечение от кратък стенографски протокол от заседание на ВСС от 25.06.2014г., от протокол № 51 от заседанието от 12.11.2014г., Протокол № 17 от заседание на ВСС от 01.06.2005г. документи по атестационните формуляри на Хрипсима Киркор Мъгърдичан, Десислава Любомирова Попколева, Станимира Стефанова Иванова, Петър Любомиров Сантиров и Татяна Костадинова Костадинова.

Подпис: